

PLAYING DREAMS

77 חלום

בס"ד

ומכאן-

הבה ננסה לתת שמות כלליים לצבעים השונים של האקורדים, ולהבין איזו תחושה הם מיצרים לנו

הצבע המזורי- נותן תחושה של טקסיות, מלכותיות, תחושה חד משמעית, מכובדת, מנצנץ משהו. הרבה עומק- אין במז'ור, ולכן הרבה מהלכים מזוריים יכולים להשמע ילדותיים, והרבה מאד שירי ילדים, (בעיקר של פעם, כששמו לב לנקודה הזו...) חוברו דוקא על סולמות מזורים.

גם השירים השקטים המיועדים למבוגרים הם שירים נעימים, מרגיעים ומלטפים, אבל לא עמוקים או כבדים מידי- נותנים תחושה של ריחוף בלי להכנס לעומק של כאב או לעומק של שמחה.

לסיכום- הצבע המזורי נותן תחושה של חשיבות ומלכותיות, אך בשל היותו פחות בעל רגש וחמימות הוא יכול להיות "רדוד" יותר, ולכן מתאים גם לשירי ילדים, וגם יותר לשירים הנוסכים רוגע מבלי להכנס לעומקים.

הצבע המינורי - לעומתו הוא מלא רגש ועומק

שמחה או עצב מורגשים בו בחווייה אוויריתית חזקה יותר.

הצבע המוקטן- נותן תחושת רגש עז, אף יותר מהמנור, והוא מביע לעיתים כאב, רגישות, ולעיתים שבריריות

הצבע המוגדל- מוחצן מאד. חריף מאד בצבעו. קורא תיגר. נעדר רגש לחלוטין. אבל במקרים מסויימים דוקא בשל חריפותו הוא מאד שובב- לא מפחד "לקפוץ מהגג" בחיוף...

כמעט ולא שומעים אותו... הוא חריף מאד לאוזן, אני אישית מכניסה אותו, לעיתים נדירות, כשאני רוצה לתת הרגשה של "בדיחה" ממשהו שקורה. או כשאני רוצה לתת הרגשה שמשהו מאד לא רגיל או מאד לא נחמד קורה עכשיו.

כשנכנס אל עולם האקורדים המרובעים נגיע למצב בו מתחברים הצבעים השונים יחד בספטאקורדים ויוצרים קשת תחושתית ואוויריתית רחבה יותר, כמו למשל מזור גדול, מזור קטן מנור גדול מנור קטן המורכבים מ-2 אקורדים משולשים שונים בו זמנית

וכן הסיסטיינים השונים, היוצרים אווירת מתח ותשוקה

בשבוע הבא ניקח לדוגמא את השיר "לב שבור" של נפתלי קמפה ונראה איך נוכל להרמן אותו בדרכים שונות בהתאם לאווירה שנרצה לייצר.

להתראות בפעם הבאה בעז"ה

בטי זיאת

2